

LUXEMBOURG

ПЪРВОИНСТАНЦИОНЕН СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE PRIMERA INSTANCIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOD PRVNÍHO STUPNÉ EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
GERICHT ERSTER INSTANZ DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF FIRST INSTANCE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
TRIBUNAL DE PREMIÈRE INSTANCE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT CHÉADCHÉIME NA GCÓMHPHOBAL EORPACH
TRIBUNALE DI PRIMO GRADO DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESA

EUROPOS BENDRIŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
Az EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-PRIMISTANZA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
GERECHT VAN EERSTE AANLEG VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
SĄD PIERWSZEJ INSTANCIJ WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE PRIMEIRA INSTÂNCIA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚD PRVÉHO STUPŇA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE PRVE STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS FÖRSTAINSTANSRÄTT

Kontakty z Mediami i Informacja

KOMUNIKAT PRASOWY nr 45/07

11 lipca 2007 r.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji w sprawie T-229/04

Królestwo Szwecji /Komisja Wspólnot Europejskich

SĄD STWIERDZIŁ NIEWAŻNOŚĆ DYREKTYWY DOPUSZCZAJĄCEJ PARAKWAT JAKO CZYNNĄ SUBSTANCJĘ OCHRONY ROŚLIN

Sposób prowadzenia sprawy przez Komisję nie spełniał obowiązujących wymogów proceduralnych, a dyrektywa narusza wymóg ochrony zdrowia ludzi i zwierząt

Parakwat jest substancją czynną wchodzącą w skład jednego z trzech najczęściej stosowanych na świecie środków chwastobójczych. Działa jako nieselektywny herbicyd o szerokim spektrum, szczególnie aktywny przeciwko chwastom. Niszczy on zielone części roślin wysuszając liście. Nie atakuje systemu korzeniowego. Działanie niszczące zlokalizowane jest w miejscu zastosowania środka. Stosuje się go do ponad 50 odmian upraw w przeszło 120 krajach, a sprzedawany jest pod postacią herbicydu od około sześćdziesięciu lat.

Ta substancja czynna została objęta zakazem w trzynastu państwach, w tym w Szwecji, Danii, Austrii i Finlandii.

Wspólnotowe przepisy regulujące wydawanie zezwoleń na środki ochrony roślin powinny zapewniać wysoki poziom ochrony; muszą one w szczególności zapobiegać temu, by dopuszczono środki, co do których nie przeprowadzono odpowiednich badań w zakresie stwarzania przez nie zagrożenia dla zdrowia, wód gruntowych i środowiska. Załącznik I do stosownej dyrektywy¹ zawiera wykaz dopuszczonych substancji czynnych.

W 1993 r. szereg producentów parakwatu powiadomiło Komisję, iż pragną, by tę substancję czynną włączono do załącznika I do dyrektywy 91/414. Wśród nich znajdowało się przedsiębiorstwo Zeneca, będące również powiadamiającym. Komisja wydała sprawozdanie kontrolne na temat parakwatu, a następnie, w dniu 1 grudnia 2003 r., dyrektywę 2003/112², włączając parakwat do załącznika I jako substancję dopuszczoną pod pewnymi warunkami.

Szwecja, popierana przez Danię, Austrię i Finlandię, wniosła do Sądu Pierwszej Instancji skargę o stwierdzenie nieważności dyrektywy 2003/112. Szwecja wysunęła szereg zarzutów, spośród

¹ Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230, str. 1).

² Dyrektywa Komisji 2003/112/WE z dnia 1 grudnia 2003 r. zmieniająca dyrektywę 91/414 (Dz.U. L 321 str. 32).

których część jest natury proceduralnej, a inne dotyczą naruszenia wymogów ochrony środowiska oraz zdrowia ludzi i zwierząt.

W przedmiocie sposobu prowadzenia sprawy

Sąd zauważył, że **pomimo, iż istnieją badania na temat związku parakwatu z chorobą Parkinsona, zagadnienie to nie zostało nigdy poruszone** przez powiadamiającego. Ponadto, sprawozdania Komisji nie zawierały żadnej oceny literatury dotyczącej ewentualnych związków parakwatu z chorobą Parkinsona.

Twierdzenie zawarte w sprawozdaniu kontrolnym Komisji, jakoby nie było przesłanek co do neurotoksyczności parakwatu, wynika więc ze **sposobu prowadzenia sprawy, który nie spełniał wymogów proceduralnych** określonych w przepisach wspólnotowych.

Sąd stwierdził ponadto, że francuskie badanie, dotyczące poziomu narażenia użytkowników na parakwat, które miało znaczenie dla oceny tej substancji, nie zostało poddane analizie oraz że to zaniechanie **uchybia obowiązującym przepisom proceduralnym**.

W przedmiocie ochrony życia ludzkiego

Sąd zauważył, że z badania gwatemalskiego wynika, iż jeden z użytkowników biorących udział w tym badaniu doznał narażenia na parakwat równoważnego 118 % dopuszczalnego poziomu narażenia użytkownika (AOEL) ustalonego dla tej substancji, pomimo stosowania jej zgodnie z proponowanymi warunkami użycia. Nie zostały zatem spełnione wymogi wspólnotowe, całkowicie zakazujące przekraczania AOEL. Tak więc **dyrektywa 2003/112 narusza wymóg ochrony zdrowia ludzkiego**.

Ponadto, skoro wspomniane już francuskie badanie odegrało ważną rolę przy podejmowaniu przez Komisję decyzji o włączeniu parakwatu do załącznika I do dyrektywy 91/414, wnioski z tego badania, iż zastosowania, do których konieczne jest opryskiwanie za pomocą opryskiwacza plecakowego uzyskały negatywną opinię, stanowi **poważną przesłankę, pozwalającą w uzasadniony sposób wątpić co do bezpieczeństwa parakwatu** przy takim zastosowaniu.

W przedmiocie ochrony zdrowia zwierząt

Sąd zauważył, że Komisja twierdzi, iż oparła swą ocenę, zgodnie z którą parakwat nie ma szkodliwego wpływu na zdrowie zwierząt, na badaniu czternastu zastosowań przewidywanych przez powiadamiającego. Jednak **w celu dokonania oceny skutków parakwatu dla zdrowia zajęcy i embrionów ptaków, zostały zbadane jedynie dwa zastosowania**, a mianowicie stosowanie parakwatu na ścierniskach w odniesieniu do zajęcy oraz stosowanie parakwatu na polach lucerny jesienią i zimą w odniesieniu do ptaków. Komisja nie podała żadnego powodu, dlaczego nie było potrzeby badania pozostałych dwunastu zastosowań. Sąd doszedł więc do wniosku, że w tej kwestii Komisja przeanalizowała dokumentację w sposób niewystarczający.

Sąd stwierdził również, że Komisja oparła się na dokumentacji, która **nie pozwala wykazać w sposób wystarczający z prawnego punktu widzenia, że wskazane przez nią jako mogące zmniejszyć zagrożenie dla zajęcy środki są skuteczne lub nadające się do zmniejszenia tego zagrożenia**.

Sąd oddalił pozostałe podniesione w tej sprawie zarzuty.

Z uwagi na to, że częściowo uznał zarzuty skarżących, **Sąd stwierdził nieważność dyrektywy 2003/112**.

UWAGA: Odwołanie od orzeczenia Sądu Pierwszej Instancji, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w terminie dwóch miesięcy od doręczenia orzeczenia.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże w żaden sposób Sądu Pierwszej Instancji.

Dostępne wersje językowe : BG ES CS DA DE EL EN FR IT HU PL PT RO SK SL FI SV

Pełny tekst wyroku znajduje się na stronie internetowej Trybunału

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=PL&Submit=rechercher&numaff=T-229/04>

Tekst jest z reguły dostępny od godz. 12.00 CET w dniu ogłoszenia.

*W celu uzyskania dodatkowych informacji, proszę skontaktować się z
Ireneuszem Kolowcą*

Tel. (00352) 4303 2793 Faks (00352) 4303 2053